

การจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Management of Modern Thai Government Organizations in The Northeastern Region

ศรวดี ศรีอ่วม,¹ สามารถ พันธุ์เวหา² และ กุลธิดา ลิ้มเจริญ³

Sarawadee Sriuam,¹ Samart Panweha² and Kultida Limcharoen³

มหาวิทยาลัยเกริก,^{1,2} นักวิจัยอิสระ³

Krirk University,^{1,2} Independent Researcher³

Email: ¹sarawadee.sri44@outlook.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและที่มาของปัญหาเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อเสนอปัจจัยต่างๆและแนวทางการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า น้ำหนักเฉลี่ยด้านการจัดการทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.15 ค่า S.D. เท่ากับ 0.91 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่การจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ด้านการวางแผนการจัดการองค์การและด้านเทคโนโลยีเป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรกแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่เดียวกันด้านการปรับปรุงมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุดซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

น้ำหนักเฉลี่ยด้านบุคลากร ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านทัศนคติและด้านความสามารถเป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรกแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง ในขณะที่เดียวกันด้านวิธีปฏิบัติงานมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุดซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.13 ค่า S.D. เท่ากับ 0.99 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความทันสมัยมีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการพัฒนาต่อเนื่องแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ด้านจริยธรรมแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และด้านความถูกต้องแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้านประสิทธิภาพซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การจัดการ; องค์การ; ภาครัฐยุคใหม่ของไทย; ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Abstract

The objectives of this research are 1) To study problem and its cause of the management of modern Thai government organizations in the northeastern region 2) To analyze and synthesize related literatures affecting the management of modern Thai government organizations in the northeastern region and 3) To suggest factors and guidelines for managing modern Thai government organizations in the northeastern region. This research is quantitative research. The sample groups used in this research are: The sample population in the Northeastern region was 400 people. The research tools used were questionnaires.

The research found that The average weight for all 3 aspects of management is 3.15. The S.D. value is 0.91, which can be interpreted as being at a high level. While modern Thai government organization management planning and technology were the areas with the highest average weights, the top two were at a high level. At the same time, the improvement aspect has the lowest average weight, which translates to a moderate level.

The average weight for personnel in all 3 areas was equal to 3.11. The S.D. value was equal to 0.92, which can be interpreted as being at a high level. While attitude and ability were the aspects with the highest average weight, the top two were interpreted as being at a high level and a moderate level. At the same time, the work methods aspect had the lowest average weight, which resulted in a moderate level.

The level of management of modern government organizations in the northeastern region has an average weight of all 5 aspects equal to 3.13, an S.D. value of 0.99, which can be interpreted as being at a high level. While the modern aspect had the highest average weight, the result was found to be at a high level. Followed by continuous development, the results were found to be at a high level. In terms of ethics, the results were found to be at a high level and in terms of accuracy, the results were found to be at a high level, respectively. As for efficiency, the results were found to be at a moderate level.

Keywords: Management; Organizations; Modern Thai government; Northeastern region

บทนำ

จากปัญหาขององค์การภาครัฐในปัจจุบันเกิดการคอร์รัปชันอยู่บ่อยครั้งการถูกปล่อยทิ้งปราชจากการพัฒนาบุคลากรขาดความรู้ไม่เท่าทันโลกสมัยใหม่ทำให้ส่งผลต่อองค์การภาครัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ควรถูกแก้ไข องค์การต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามยุคสมัยที่

เปลี่ยนไปตลอดซึ่งจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มากนัก น้อย สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้ค่านิยมขนบธรรมเนียมประเพณีเปลี่ยนแปลงไป สถาบันทางสังคมอันดับแรกที่มีมนุษย์แต่ละคนจะมีประสบการณ์ตรงตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตที่ต่างมีความแตกต่างกันมีวิถีการดำเนินชีวิตแตกต่างหลากหลายโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคมต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วก่อให้เกิดการตัดสินใจและบทบาทหน้าที่ที่ดีสู่สังคมขนาดใหญ่ในระดับประเทศได้ (ธวัชชัยพัฒน์ ยุกตานนท์, 2565)

มนุษย์ถือว่าเป็นสัตว์สังคม จึงเป็นธรรมชาติที่มนุษย์จะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มีการทำงานและแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบตามบทบาทของแต่ละคน แต่ในขณะเดียวกันก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ปัญหาทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมส่งผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ปัญหาเหล่านี้ลุกลามไปสู่ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง แม้กระทั่งศาสนา จนเกิดขบวนการที่นำปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ไปสู่การแบ่งแยกทางสังคม จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม (ธวัชชัยพัฒน์ ยุกตานนท์, 2562)

ปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ผู้คนในสังคมทั้งเด็กและ ผู้ใหญ่สามารถที่จะเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกมากขึ้น แต่เนื่องด้วยปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับสถานการณ์การแพร่กระจายเชื้อ COVID-19 จึงทำให้การเว้นระยะห่างทางสังคมถูกนำมาเป็นข้อกำหนด ที่ส่งผลต่อการทำกิจกรรมของผู้คนในหลายประเภท (ธวัชชัยพัฒน์ ยุกตานนท์, 2565)

สรุปการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน เพราะถ้าการจัดการองค์การภาครัฐถ้าไม่ได้รับการพัฒนาให้ทันสมัยก็ไม่ใช่ยุคใหม่คำว่ายุคใหม่คือนำสิ่งใหม่ ๆ ที่ทันสมัยเข้ามาจัดการองค์การภาครัฐให้ทันต่อเหตุการณ์นั่นเอง ถ้าไทยไม่นำสิ่งใหม่ ๆ หรือปรับเปลี่ยนให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ หรือจัดการองค์การภาครัฐใหม่ให้ทันยุคทันสมัยเท่าทันโลก ไทยไม่ได้เลียนแบบโลกแต่เราเรียนรู้จากโลกเพื่อให้รู้เท่าทันโลกแต่คงไว้ซึ่งความเป็นไทยแต่เพื่อให้โลกรู้ว่าการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยนั้นทำได้หรือบริหารจัดการองค์การได้ไม่แพ้ชาติใดในโลก การพัฒนาของเทคโนโลยีทำให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ค่านิยมวิถีชีวิตต่าง ๆ เกิดความเปลี่ยนแปลงองค์การจึงต้องเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยใหม่เพื่อการอยู่รอด รวมไปถึงองค์การภาครัฐที่ประชาชนจะมีส่วนได้ส่วนเสียในการถูกช่วยเหลือ การถูกพัฒนาในพื้นที่ ยิ่งองค์การภาครัฐมีการจัดการที่มีประสิทธิภาพมากเท่าใดในพื้นที่นั้น ๆ จะมีความเจริญก้าวหน้ามากเท่านั้นความทันสมัยที่ถูกพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีทำให้สังคมอยู่ได้อย่างเป็นสุขและเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น

ยุคโลกาภิวัตน์เกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงขององค์กรทั้งภายในและภายนอกองค์กร ภายในองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง เช่น องค์กรต้องมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น หรือหากองค์กรต้องปรับลดขนาดลง การพัฒนาบุคลากรก็ยังมีส่วนที่สำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น ส่วนภายนอกองค์กร เช่น สภาพสังคมและวัฒนธรรม

การเมือง เศรษฐกิจ เป็นต้น องค์กรต้องมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อจะได้เตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกอยู่ตลอดเวลา โดยปกติบุคลากรแต่ละคนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป การพัฒนาบุคลากรสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคลากรที่ทำงานร่วมกันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น เครื่องจักรกลที่มีความทันสมัย คอมพิวเตอร์ การอบรมให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีเหล่านั้น จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการทำงานของบุคลากรได้เป็นอย่างดี การพัฒนาบุคลากรถือว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทางานดีขึ้น ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทางานอันจะเป็นผลให้ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น (สุพรรณษา จำอินทร์, 2562)

ปัจจุบันองค์กรทุกองค์กรมีความมุ่งหวังให้องค์กรประสบความสำเร็จ เป็นไปตามนโยบายขององค์กรที่กำหนด ประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการต้องใช้เทคนิควิธีที่มีขอบเขตครอบคลุมวัตถุประสงค์ มีกลยุทธ์และมีคุณภาพ มีการบริหารจัดการในลักษณะเป็นกระบวนการแก้ปัญหา รวมถึงการมีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่เหมาะสม อนึ่งการบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ (Science) เพราะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล มีการตั้งสมมุติฐานและทดสอบสมมุติฐาน เป็นศิลป์ (Art) เพราะบุคคลต้องใช้ทักษะและความรู้ทางการบริหารที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดี จากการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ การจัดการองค์กรสมัยใหม่ในยุค New normal เป็นการปรับเปลี่ยนการจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิธีใหม่ องค์กรควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการ คือ 1) องค์กรควรมุ่งเน้นผลงาน (output) แทนที่จะมา focus กับการลงเวลาทำงาน พร้อมทั้งกำหนดวิธีการวัดผลงานตามลักษณะงานให้ชัดเจน 2) หา software ที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการทำงาน ไม่ว่าจะเป็น software ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างพนักงานในการประสานงาน รวมถึงมีการวางมาตรการในการสื่อสารสั่งการของแต่ละหน่วยงาน ว่าใครจะเป็น contact person เมื่อเกิดเหตุเร่งด่วนฉุกเฉิน 3) องค์กรจะต้องค้นหาว่าตำแหน่งใดเป็น key position และพนักงานคนไหนบ้างที่เป็น key person พร้อมทั้งต้องทำการวางแผนผู้สืบทอดตำแหน่ง (succession plan) (จิตกร วิจารณ์รงค์, วิสิษฐ์ สมบูรณ์ และวันชัย มีศิริ, 2565)

ระบบราชการและองค์การภาครัฐในประเทศกำลังพัฒนาดำเนินผ่านแนวคิดการบริหารภาครัฐแบบดั้งเดิม (Old Public Administration--OPA) เปลี่ยนผ่านเข้าสู่ แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management---NPM และกำลังเผชิญความเปลี่ยนแปลงที่มากับแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Service- NPS) การบริหารและการจัดการสาธารณะในประเทศกำลังพัฒนายังคงยึดถือแนวทางนโยบายและการปฏิบัติที่มีต้นแบบทางความคิดและทฤษฎีมาจากกลุ่มประเทศตะวันตก แต่ในการลงมือปฏิบัติจริงจะยังคงไปในแนวทางการบริหารรัฐกิจแบบดั้งเดิมของแต่ละประเทศเป็นส่วนใหญ่ ด้วยข้อจำกัดด้านโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงในบริบทของการจัดการสาธารณะสมัยใหม่ นี้ ส่งผลให้ประเทศกำลังพัฒนามีแนวโน้มที่จะพิจารณาเลือกใช้รูปแบบการจัดการภาครัฐแบบผสมผสาน

ประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีทางการบริหารและการจัดการภาครัฐร่วมสมัยที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่อย่างหลากหลาย (ไชยนันท์ ปญญาศิริ และสุमितตรา เจริญพันธ์, 2563)

การบริหารงานที่มีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญ อย่างมากต่อการบริหารจัดการงานของภาครัฐในปัจจุบัน ซึ่งกระบวนการบริหารโดยใช้นวัตกรรมการบริหารนั้นเป็นสิ่งที่สามารถถ่ายทอดความรู้ และการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งองค์การภาครัฐได้ ต้องมีการเรียนรู้ในการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงในการตอบสนองความต้องการของประชาชน นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าภารกิจของภาครัฐในปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งการถ่ายโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางเพื่อลงสู่ท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น มีภารกิจที่เพิ่มขึ้น โดยส่งผลให้การทำงานขององค์การภาครัฐในยุคของการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ต้องมีการแสวงหาแนวทางการทำงาน นำมาซึ่งแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ในรูปแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้้องค์การสามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นวัตกรรมจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อองค์การภาครัฐในปัจจุบัน ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นวัตกรรมระหว่างองค์กรส่วนใหญ่เกิดจากการประชุม การศึกษาดูงาน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมระหว่างกัน ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคลในด้านต่าง ๆ เพื่อนำนวัตกรรมไปสู่การประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดประโยชน์กับองค์กรอื่นได้ (เมลิสา มหาพล และกมลพร กัลยาณมิตร, 2564)

มุมมองการจัดองค์กรยุคใหม่เป็นการบริหารจัดการองค์กรภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งองค์กรจะดำรงอยู่รอดได้นั้นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับทุก ๆ สถานการณ์ แม้แต่กระบวนการทำงาน ต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมมีพร้อมที่จำปรับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการจัดองค์กรสมัยใหม่จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีกลยุทธ์การจัดโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่น และประยุกต์กับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการทำงานและบริหารงาน โดยองค์กรต้องมีการปรับสภาพองค์กรตามสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดโครงสร้างองค์กรยุคใหม่สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งการบริหารจัดการยุคใหม่นี้ผู้บริหารต้องมีความรู้รอบด้าน ทั้งในการการสร้างระบบการทำงาน การสร้างกระบวนการทำงาน และการติดตามประเมินผลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อผู้บริหารมีความรู้ด้านการจัดองค์กรในยุคใหม่นี้ องค์กรย่อมดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดในสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลง (จิตกร วิจารณ์รงค์ และคณะ, 2565)

สรุปผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในปัจจุบัน การเข้ามาของเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ที่ถูกพัฒนาจนเกิดความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นหลายองค์การจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดการองค์การให้เท่าทันกับสังคมยุคใหม่ แต่องค์การภาครัฐหลายองค์การยังใช้วิธีการและวัฒนธรรมเดิม ๆ จึงทำให้บางครั้งองค์การไม่เกิดการพัฒนา บุคลากรขาดความรู้ ความสามารถ เกิดการทุจริตคอร์รัปชันภายในองค์การ ทำให้ในเขตพื้นที่นั้น ๆ ขาดความเจริญองค์การภาครัฐไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทั่วถึง และในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่สำคัญของประเทศไทยมีองค์การภาครัฐหลายแห่งที่ถูกทิ้งไม่มีการสนับสนุนดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำให้หลายพื้นที่ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยมองเห็นถึง

ส่วนนี้จึงมีความสนใจศึกษาการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อต้องการทราบถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงของการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยเพื่อปรับเปลี่ยนปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ทันสมัยต่อไปและดียิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและที่มาของปัญหาเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อเสนอปัจจัยต่าง ๆ และแนะแนวทางการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์สรุปให้เห็นถึงการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 21,826,920 คน (DOH กรมอนามัย, 2565) กลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสอบถามในครั้งนี้ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้นี้มีความครบถ้วนครอบคลุมและคำนวณหาจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มจากประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวม 19 จังหวัด จังหวัดละ 21-22 คน (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2560)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ส่วนประกอบของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ 1 ข้อ จากตัวเลือกหลายข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา และ 4) อาชีพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการจัดการ ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การปรับปรุง และ 3) เทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านบุคลากร ประกอบด้วย 1) ความสามารถ 2) ทักษะ และ 3) วิธีปฏิบัติงาน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาต่อเนื่อง 2) จริยธรรม 3) ประสิทธิภาพ 4) ความถูกต้อง และ 5) ความทันสมัย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ ร่วมกับด้านบุคลากร และระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากตัวแปรต่าง ๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการลงรหัสข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดเพื่อเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ หลังจากนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติทั้งเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักของด้านแต่ละด้านที่ศึกษาและใช้สถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างด้านการจัดการ และด้านบุคลากร

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 242 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.5 และเป็นเพศหญิง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 26-40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 รองลงมาผู้มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 ผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ผู้มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และผู้มีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ

36.5 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และส่วนใหญ่เป็นราชการ จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมาทำอาชีพทั่วไป จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 และยังไม่ทำงาน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ

2. สรุประดับค่าเฉลี่ยของด้านที่ศึกษา

2.1 ด้านการจัดการ

ตารางที่ 1 ภาพรวมของด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การวางแผนการจัดการองค์การ	3.22	0.90	มาก
การปรับปรุง	3.09	0.92	ปานกลาง
เทคโนโลยี	3.13	0.91	มาก
ภาพรวม	3.15	0.91	มาก

จากตารางที่ 1 ผู้นำนักเฉลี่ยด้านการจัดการทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.15 ค่า S.D. เท่ากับ 0.91 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านการวางแผนการจัดการองค์การ และด้านเทคโนโลยี เป็นด้านที่มีผู้นำนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และ 3.13 ทั้งหมดแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก มีค่า S.D. เท่ากับ 0.90 และ 0.91 ตามลำดับ ในขณะที่ด้าน การปรับปรุง มีผู้นำนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 ซึ่งแปลผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านบุคลากร

ตารางที่ 2 ภาพรวมของด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ความสามารถ	3.10	0.94	ปานกลาง
ทัศนคติ	3.16	1.01	มาก
วิธีปฏิบัติงาน	3.06	0.81	ปานกลาง
ภาพรวม	3.11	0.92	มาก

จากตารางที่ 2 ผู้นำนักเฉลี่ยด้านบุคลากร ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านทัศนคติ และด้านความสามารถ เป็นด้านที่มีผู้นำนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และ 3.10 ทั้งหมดแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง มีค่า S.D. เท่ากับ 1.01 และ 0.94 ตามลำดับ ในขณะที่ด้านวิธีปฏิบัติงาน มีผู้นำนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.06 ค่า S.D. เท่ากับ 0.81 ซึ่งแปลผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่

ตารางที่ 3 ภาพรวมของระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่

ระดับการจัดการ องค์การภาครัฐยุคใหม่	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การพัฒนาต่อเนื่อง	3.17	0.97	มาก
จริยธรรม	3.12	0.94	มาก
ประสิทธิภาพ	3.04	0.98	ปานกลาง
ความถูกต้อง	3.11	0.96	มาก
ความทันสมัย	3.19	1.08	มาก
ภาพรวม	3.13	0.99	มาก

จากตารางที่ 3 ระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่มีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.13 ค่า S.D. เท่ากับ 0.99 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความทันสมัย มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 3.19 มีค่า S.D. เท่ากับ 1.08 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาต่อเนื่อง มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.17 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.97 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ด้านจริยธรรม มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และด้านความถูกต้อง มีน้ำหนักเฉลี่ย 3.11 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้าน ประสิทธิภาพมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เท่ากับ 3.04 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.98 ซึ่งแปลผลได้ว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง

2.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4 สรุปเมทริกซ์ผลการทดสอบสมมติฐานด้านประชากรศาสตร์

ด้านประชากรศาสตร์	ระดับการจัดการ องค์การภาครัฐยุคใหม่
1.1 เพศ	ไม่มีความแตกต่าง
1.2 อายุ	ไม่มีความแตกต่าง
1.3 ระดับการศึกษา	แตกต่าง
1.4 อาชีพ	ไม่มีความแตกต่าง

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า มีเพียงด้านระดับการศึกษาเท่านั้น ที่มีระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. สรุปผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและที่มาของปัญหาเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้นำหลักเลี้ยด้านการจัดการทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.15 ค่า S.D. เท่ากับ 0.91 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านการวางแผนการจัดการองค์การ และด้านเทคโนโลยี เป็นด้านที่มีผู้นำหลักเลี้ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเลี้ยเท่ากับ 3.22 และ 3.13 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก มีค่า S.D. เท่ากับ 0.90 และ 0.91 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านการปรับปรุง มีผู้นำหลักเลี้ยต่ำที่สุด คือ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้นำหลักเลี้ยด้านบุคลากร ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านทัศนคติ และด้านความสามารถ เป็นด้านที่มีผู้นำหลักเลี้ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเลี้ยเท่ากับ 3.16 และ 3.10 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง มีค่า S.D. เท่ากับ 1.01 และ 0.94 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านวิธีปฏิบัติงาน มีผู้นำหลักเลี้ยต่ำที่สุด คือ 3.06 ค่า S.D. เท่ากับ 0.81 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

3. ระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่มีผู้นำหลักเลี้ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.13 ค่า S.D. เท่ากับ 0.99 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความทันสมัย มีผู้นำหลักเลี้ยสูงที่สุด เท่ากับ 3.19 มีค่า S.D. เท่ากับ 1.08 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาต่อเนื่อง มีผู้นำหลักเลี้ย เท่ากับ 3.17 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.97 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ด้านจริยธรรม มีผู้นำหลักเลี้ย เท่ากับ 3.12 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก และด้านความถูกต้อง มีผู้นำหลักเลี้ย 3.11 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้านประสิทธิภาพมีผู้นำหลักเลี้ยต่ำที่สุด คือ เท่ากับ 3.04 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.98 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา พบว่า ด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านใด ที่มีระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอปัจจัยต่าง ๆ และแนะแนวทางการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ด้านการจัดการ จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดการที่ส่งผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วย

1.1 ด้านการวางแผนการจัดการองค์การ โดยมีค่า $t = 2.412$ หมายความว่า ด้านการวางแผนการจัดการองค์การมีผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.412 หน่วย

1.2 ด้านเทคโนโลยี โดยมีค่า $t = 2.153$ หมายความว่า ด้านเทคโนโลยีมีผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.153 หน่วย

2. ด้านบุคลากร จากผลการศึกษาพบว่า ด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วย

2.1 ด้านความสามารถ โดยมีค่า $t = 1.701$ หมายความว่า ด้านความสามารถมีผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.701 หน่วย

2.2 ด้านทัศนคติ โดยมีค่า $t = 1.557$ หมายความว่า ด้านทัศนคติมีผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.557 หน่วย

2.3 ด้านวิธีปฏิบัติงาน โดยมีค่า $t = 1.532$ หมายความว่า ด้านวิธีปฏิบัติงานมีผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.532 หน่วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายและสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและที่มาของปัญหาเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ผู้นำนักเฉลี่ยด้านการจัดการทั้ง 3 ด้าน โดยด้านการวางแผนการจัดการองค์การและด้านเทคโนโลยีเป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกันด้านการปรับปรุงมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเป็นตัวกำหนดทิศทางขององค์การสามารถไปในทิศทางใดรวมถึงการใช้เทคโนโลยีจะยกระดับให้องค์การเกิดประสิทธิภาพที่มากขึ้น และการปรับปรุงจะเกิดตามมาในภายหลังจากการจัดการไปแล้วในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมลิสสา มหาพล และกมลพร กัลยาณมิตร (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างนวัตกรรมการบริหารองค์การภาครัฐ พบว่า กระบวนการในการสร้างนวัตกรรมการบริหารองค์การภาครัฐ ประกอบด้วย 1. กระบวนการสร้างองค์การนวัตกรรม ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ 1) การมีผู้นำนวัตกรรม 2) มีการกำหนดวิสัยทัศน์นวัตกรรม 3) การสร้างบุคลากรนวัตกรรม 2. กระบวนการในการสร้างนวัตกรรมการบริหารองค์การภาครัฐดำเนินการได้โดย 1) มีความคิดสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ เพื่อเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่างๆ เพื่อประโยชน์ของสาธารณะชน ฯลฯ 2) นำสิ่งที่คิดได้มาทำเป็นโครงการ บริหารเชิงกลยุทธ์ ทำแผนปฏิบัติการและทำตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI) 3) มีการประเมินผลโครงการ 4) มีการปรับแผน ใช้แผนสำรอง และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่อการสร้างนวัตกรรมการบริหารองค์การภาครัฐทำการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานแบบครบวงจรทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ ขั้นตอนการทำงาน เทคโนโลยี กฎระเบียบ มีการอบการ

ทำงานที่ชัดเจน มีระบบการบริหารที่เป็นสากลมีการลงทุนในคนเก่ง คนดี และมีการปรับเปลี่ยนระบบและรูปแบบขององค์กรอย่างต่อเนื่องจัดโครงสร้างองค์การแบบแนวราบ กระจายอำนาจในการตัดสินใจ เพราะนวัตกรรมจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากการประสมประสานที่ดีของ 3 ขั้นตอน คือ 1) เป็นสิ่งใหม่ หรือนวัตกรรม โดยการนำความรู้เดิมหรือความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิจัย นำมาพัฒนาขึ้นใหม่ให้เกิดเป็น สิ่งใหม่ 2) นำมาทำหรือปฏิบัติให้เกิดผลเป็นจริง 3) เป็นประโยชน์ต่อด้านเศรษฐกิจ และสังคม

2. ผู้นำนักเฉลี่ยด้านบุคลากร ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านทัศนคติและด้านความสามารถเป็นด้านที่มี ผู้นำนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะที่เดียวกันด้านวิधिปฏิบัติงานมีผู้นำนักเฉลี่ยต่ำที่สุด ในองค์การที่จะ มีการจัดการที่ดีบุคลากรต้องมีทัศนคติที่ดีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อการปฏิบัติงานรวมถึงความสามารถที่ สามารถดำเนินงานได้อย่างปราศจากความผิดพลาดมากที่สุดสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่มี คุณภาพตามมา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณษา จำอินทร์ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา บุคลากรภายใต้แนวคิดการจัดการองค์การแห่งความสุข กรณีศึกษาสำนักงานเขตบางพลัด พบว่า ในการ วางแผนกระบวนการสร้างองค์การแห่งความสุขเกิดขึ้นผ่านการร่วมกันออกแบบกิจกรรม หาความจำเป็นใน การพัฒนาบุคลากร โดยกำหนดความจำเป็นในการพัฒนาว่าจำเป็นเรื่องใด ซึ่งพิจารณาควบคู่กับปัญหา ต่าง ๆ ได้วางแผนการพัฒนาบุคลากรเพื่อกำหนดแนวทางของการพัฒนาซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องได้รับความ ร่วมมือและต้องได้รับการยอมรับของทุกฝ่าย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ ยึดวัตถุประสงค์และ เป้าหมายขององค์การเป็นหลัก เป็นกิจกรรมที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ต้องมีการประเมินและ ติดตามผลเพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานสำเร็จหรือไม่อย่างไร เพื่อให้บุคลากรในองค์การเป็นผู้ที่มี ความรู้ความสามารถ ลดความขัดแย้งกันภายในหน่วยงาน ทำให้ทางานมีความคล่องตัวมากขึ้น ผู้บริหารมี ความเข้าใจในการทำกิจกรรม และจะต้องตระหนักดีว่าการสร้างบรรยากาศในการทำงานมีความสำคัญมาก รวมถึงยังทำให้บุคลากรภายในองค์การเกิดความรัก ความสามัคคี ความผูกพันต่อองค์กรมากขึ้น เกิดขวัญ กำลังใจในการทำงานมากขึ้น และสามารถเป็นองค์กรแห่งความสุข

3. ระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่มีผู้นำนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน โดยด้านความทันสมัยมี ผู้นำนักเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาต่อเนื่อง ด้านจริยธรรม และด้านความถูกต้อง ตามลำดับ ส่วนด้านประสิทธิภาพมีผู้นำนักเฉลี่ยต่ำที่สุด ระดับการจัดการที่ดีต้องเกิดความทันสมัยภายใน องค์การแสดงถึงความก้าวหน้าขององค์การได้เป็นอย่างดีที่ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามสังคมที่ เปลี่ยนแปลงรวมถึงจริยธรรมและความถูกต้องที่ส่งผลเรื่องภาพลักษณ์ขององค์การที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตกร วิจารณ์รงค์ และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง NEW NORMAL: การ บริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ พบว่า มุมมองการจัดการองค์กรสมัยใหม่ หรือยุค New Normal เป็นการบริหาร จัดการองค์การภายใต้สถานการณ์การระบาดของไวรัส COVID-19 ซึ่งองค์กรจะดำรงอยู่รอดได้นั้นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับทุก ๆ สถานการณ์ แม้แต่กระบวนการทำงานต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมมีพร้อม ที่จำปรับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการจัดการองค์กรสมัยใหม่จำเป็นต้องมีกลยุทธ์การจัด โครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่น และประยุกต์กับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามา มีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการทำงานและการบริหารงาน โดยองค์กรต้องมีการปรับสภาพ

องค์กรตามสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดโครงสร้างองค์กรยุคใหม่สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งการบริหารจัดการยุคใหม่นี้ผู้บริหารต้องมีความรู้รอบด้าน ทั้งในการสร้างระบบการทำงาน การสร้างกระบวนการทำงาน และการติดตามประเมินผลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อผู้บริหารมีความรู้ด้านการจัดองค์กรในยุคใหม่นี้ องค์กรย่อมดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดในสถานการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงหรือในยุค COVID-19

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษา พบว่า ด้านประชากรศาสตร์ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านใดที่มีระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ แตกต่างกัน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ โสภะ และสิทธิเดช สิริสุขะ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษา มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีที่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกด้าน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอปัจจัยต่างๆและแนะแนวทางการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ของไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ด้านการจัดการ ที่ส่งผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการจัดการองค์การ และด้านเทคโนโลยี
2. ด้านบุคลากร ที่ส่งผลต่อระดับการจัดการองค์การภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วย ด้านความสามารถ ด้านทัศนคติ และด้านวิธีปฏิบัติงาน

การจัดการองค์การภาครัฐภาครัฐยุคใหม่ด้านที่มีผลคือ ด้านการจัดการและด้านบุคลากร การจะจัดการองค์การที่ดีให้มีประสิทธิภาพและเกิดความทันสมัยควรจะมีการวางแผนที่ดีการกำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์ให้องค์การมีเป้าหมายในการดำรงอยู่ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาปรับใช้กับการปฏิบัติงานให้เกิดความรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น ด้านบุคลากรควรมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงาน เพราะบุคลากรมีส่วนสำคัญที่จะนำพาองค์การก้าวไปหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง การจัดการองค์การในยุคใหม่ต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างในการนำพาองค์การยกระดับขึ้นได้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรมีการประชุมวางแผนของหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสร้างวิธีปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ร่วมกันวางแผนเกี่ยวกับการรับสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมโลกที่สามารถเปลี่ยนโฉมองค์การให้ตามทันตามยุคสมัยใหม่ที่ล้ำหน้าเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจในสังคม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) ควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยกับการปฏิบัติงานในองค์การ ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตวัฒนธรรมภายในองค์การรวมกับการใช้ AI
- 2) ควรมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรในเรื่องของการเปิดรับสิ่งใหม่ไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ เพื่อที่จะลดความอคติที่จะทำให้องค์การเจริญก้าวหน้าไปได้
- 3) ควรมีการอัปเดตข่าวสารของโลกยุคใหม่ภายในองค์การให้บุคลากรสามารถรับรู้เท่าทันข่าวสารตามจุดต่าง ๆ ผ่านโลกออนไลน์
- 4) ควรมีการปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจศึกษาควรประยุกต์ใช้เนื้อหาต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูลที่ลงลึกถึงรายละเอียดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เพิ่มมากขึ้น จากการทำแบบสอบถาม และลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจังหวัดอื่น ๆ ในเรื่องของการศึกษาเรื่องของ AI ที่จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในองค์การในปัจจุบันเพื่อให้ประโยชน์สูงสุดเกิดการพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- จิตกร วิจรรย์รงค์ และคณะ. (2565) NEW NORMAL: การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 11(1), 392–400.
- จิตกร วิจรรย์รงค์, วิไลษฐ์ สมบูรณ์ และวันชัย มีศิริ. (2565). NEW NORMAL: การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 11(1), 392–400.
- ไชนันท์ ปัญญาศิริ และสมิตตรา เจิมพันธ์. (2563). โครงสร้างตามสถานการณ์ขององค์การภาครัฐไทยตามแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26(2), 112–123.
- ธวัชชาวัฒน์ ยุกตานนท์. (2562). พุทธจริยศาสตร์: ทางเลือกของการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร., 6(ฉบับพิเศษ), 624–634.

- ธัชฐชาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2565). กระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทโดยพุทธสันติวิธี ของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (ดุสิตนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต).มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ธัชฐชาพัฒน์ ยุกตานนท์. (2565). การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ของเชื้อไวรัส COVID-19. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.*, 10(2), 509-522.
- เมลิสา มหาพล และกมลพร กัลยาณมิตร. (2564). การสร้างนวัตกรรมการบริหารองค์การภาครัฐ. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 7(1), 295-305.
- พัชรินทร์ โสภา และสิทธิเดช สิริสุขะ. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 8(1), 383-397.
- สุพรรณษา จำอินทร์. (2562). การพัฒนาบุคลากรภายใต้แนวคิดการจัดการองค์การแห่งความสุข กรณีศึกษาสำนักงานเขตบางพลัด (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- DOH กรมอนามัย. (2565). *ประชากรทะเบียนราษฎร จำแนกรายเพศ ปีงบประมาณ 2565*. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2565, จาก <http://dashboard.anamai.moph.go.th/population/pop-all/?year=2022>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rdEd. New York: Harper and Row Publications.

